

Cine este Isus pentru tine?

Sunt mai multe întrebări pe care ar trebui să și le pună orice om.

1. Cine este Isus pentru tine?
2. De ce trebuie să ascultăm de El? Ce rol au învățăturile Lui în viața mea?
3. Cum trebuie să fie ascultarea mea față de Domnul Iisus?
4. Ce se întâmplă dacă nu ascultăm de El?
5. Ce rol are jertfa Domnului Iisus de la cruce?

1. Cine este Domnul Iisus pentru mine?

Ne aflăm la 2000 de ani distanță de la prezența Domnului Iisus pe pământ, ceea ce face ca mesajul Lui să fie tot mai puțin actual și tot mai puțin auzit. Pentru mulți dintre noi Evanghelia lui Hristos nu mai conține decât câteva cuvinte care se referă la nașterea Lui (Crăciunul) și sacrificiul Lui (paștele).

S-a ajuns ca astăzi foarte mulți dintre noi să îi acordăm Domnului Isus doar o atenție declarativă din buze, fără să înțelegem ce vrea cu adevărat de la noi. Nu conștientizăm că El a promis că va fi prezent în fiecare moment al vieții noastre. (Și iată că Eu Sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin. (Matei 28:20)

Și aceasta se întâmplă pentru că am cercetat foarte puțin învățăturile Lui pe care ni le-a adus de la Dumnezeu. (Căci Eu n-am vorbit de la Mine însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc. Ioan 12:49)

Putem spune că majoritatea dintre noi nu cunoaștem planul mântuirii din cercetarea cuvintelor spuse de Domnul Iisus. Dacă vom merge în multe locuri unde se predică din Evanghelie și dacă urmărim în Sfânta Scriptură ce a învățat Domnul Iisus, vom putea observa ușor că nu sunt predicate toate învățăturile Lui și acest lucru se întâmplă pentru că astăzi multe învățături ale Domnului sunt respinse.

Ex. Dacă biserica acceptă serviciul militar care include și jurământul, sau se judecă pentru clădire, teren, drepturi... nu va putea predica niciodată ceea ce a predicat Domnul. (Dacă îți ia cineva haina cu sila, nu-l opri să-ți ia și cămașa.

Luca 6:29; Ați mai auzit iarăși că s-a zis celor din vechime: „Să nu juri strîmb; ci să împlinești față de Domnul jurămintele tale.” Dar Eu vă spun: Să nu jurați nicidecum; Matei 5:33, 34)

Însă Domnul Isus ne avertizează de riscul rătăcirii datorat lipsei cunoașterii scripturii. (Isus le-a zis: „Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți... Scripturile.” Matei 22:29)

De aceea ar fi bine să ne întrebăm: Înțelegem noi cine este cu adevărat Domnul Isus? Înțelegem de ce a venit pe pământ, știm cum trebuie să ne raportăm la El? (Isus a zis: „Eu Sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. Ioan 14:6)

Sfânta Scriptură ne spune că Dumnezeu l-a desemnat pe Domnul Iisus să fie Învățător al nostru de care trebuie să ascultăm, de acest lucru depinzând salvarea noastră. (Și din nor s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!” Matei 17:5; Le voi ridica din mijlocul fraților lor un prooroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu. Deuteronom 18:18)

Cu toate că Dumnezeu a spus ca să ascultăm de Cel pe care l-a trimis El, acest adevăr este foarte diluat astăzi. Cu toate că găsim scris că dacă nu vom asculta de El vom pieri, totuși nu se înțelege de ce trebuie să ascultăm și nu se înțelege în ce fel trebuie să ascultăm. (Și oricine nu va asculta de Proorocul acela, va fi nimicuit cu desăvârșire din mijlocul norodului. Fapte 3:23; Cel ce vine din cer, este mai presus de toți. Ioan 3:31)

De aceea când vrem să analizăm lucrurile cu privire la mântuirea noastră este extrem de important să cercetăm ce a spus Cel ce este mai presus de toți, pentru că la El sunt cuvintele vieții veșnice/mântuirii noastre. („Doamne” I-a răspuns Simon Petru, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice. Ioan 6:68)

El este reprezentantul Cuvântului lui Dumnezeu care s-a pogorât din cer. (Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi. Ioan 1:14) Tot ce a vorbit Domnul Isus este ce i-a spus Dumnezeu, nu a spus nimic de la El. (Căci Eu n-am vorbit de la Mine însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc. Și știu că porunca Lui este viața veșnică. De aceea lucrurile pe care le spun, le spun așa cum Mi le-a spus Tatăl.” Ioan 12:49, 50)

Pentru ca oricine primește/crede acest Cuvânt venit de la Dumnezeu să aibă viață veșnică, să nu vină la judecată. („Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, *are viața veșnică, și nu vine la judecată*, ci a trecut din moarte la viață. Ioan 5:24; Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit. Marcu 16:15)

2. De ce trebuie să ascultăm de El? Ce rol au învățăturile Lui în viața mea?

Dumnezeu a creat Universul și a pus toate lucrurile într-o ordine perfectă, cu legile lor de funcționare. Una din aceste legi este legea gravitației. Datorită acestei legi, pământul nu se abate de la traiectoria lui nici la dreapta nici la stânga, soarele de asemenea, are mersul lui în constelația universului. Toate sau făcut prin Cuvântul lui Dumnezeu și urmează legile Lui perfecte. (Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului. Psalmi 33:6)

Tot așa stau lucrurile și în privința omului. Legile lui Dumnezeu după care trebuie să trăiască sunt perfecte, ele îl duc către ținta finală, la a fi asemenea lui Dumnezeu. Singura opțiune pentru om este să accepte modul de ascultare impus de Dumnezeu și aceasta îi va asigura reușita. Orice abatere de la aceste legi perfecte ne vor face să greșim ținta. (Orice abatere și orice neascultare și-a primit o dreaptă răsplătire. Evrei 2:2)

Modelul ascultării Domnul Iisus a venit în lumea noastră să ne arate prin exemplul personal cum se poate face lucrul acesta. A fost trimis de Tatăl să fie pentru noi un model. Un model în toate: în dragoste, în îndelungă răbdare, în blândețe, în smerenie... și în primul rând un model de ascultare. A fost ascultător în toate lucrurile, până la moarte. (S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. Filipeni 2:8)

Domnul Iisus a renunțat la voia Lui/s-a lepădat de sine și a luat chip de rob. (Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis. Ioan 5:30; S-a desbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob. Filipeni 2:7)

Când suntem chemați la mântuire, Domnul Iisus ne cere să-I urmăm exemplul și să ne lepădăm de noi înșine cum a făcut-o El. (Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze. Luca 9:23)

Prin felul cum și-a trăit viața pe pământ, ne arată drumul/calea care duce la desăvârșire. (Cu toate că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice. Evrei 5:8, 9)

Trebuie să înțelegem că, doar dacă avem o ascultare deplină față de legile Împărăției, care sunt fără cusur/perfecte, așa cum a trăit Domnul Iisus, se va putea lucra la desăvârșirea caracterului nostru. (V-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22; S-a desbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob. Filipeni 2:7)

3. Cum trebuie să fie ascultarea mea față de Domnul Iisus.

Numai cel ce va ajunge în această poziție de ascultare deplină, de neclintit, ascultare ce la caracterizat pe Domnul Iisus și care este la polul opus (ne)"ascultării" lui Adam, acela va fi găsit vrednic să locuiască în veșnicie în Țara de sus. Nu putem să ne trăim toată viața într-o continuă neascultare/cădere și să credem că totuși în final prin invocare milei, vom fi primiți în raiul lui Dumnezeu.

Să fim atenți că bunătatea lui Dumnezeu nu încurajează neascultarea. (Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea. 1 Samuel 15:23) Trebuie să ne lăsăm prelucrați de Dumnezeu cât mai este har/iertare, pentru a elimina din viața noastră orice nu e după voia lui Dumnezeu pentru că în "ziua aceea" nu va mai fi har, cea mai mică neascultare fiind motiv de excludere. Neascultarea a exclus pe Lucifer, pe îngerii care nu și-au păstrat vrednicia, apoi pe Adam...

Domnul vrea să lucreze cu orice om care se lasă modelat de El, așa cum a lucrat cu Noe, cu Avraam și să-l aducă la nivelul la care să poată să spună că este vrednic să moștenească Împărăția lui Dumnezeu. (Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Iisus Hristos. Filipeni 1:6; ...până vom ajunge toți... la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Efeseni 4:13)

Pentru ca Dumnezeu să aibă garanția că suntem vrednici de Împărăția cerească va trebui ca în ziua verificării credinței noastre, să ni se spună și nouă, ca și lui Avraam: „Acum știi că te temi de Dumnezeu...” (Geneza 22:12)

4. Ce se întâmplă dacă nu ascultăm de El?

Nu te înșela crezând că mai este har/iertare și după moarte. Când se va încheia timpul harului pentru tine, dacă vei fi găsit în necredință/neascultare, vei fi izgonit asemeni primului Adam. (Și cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui? Nu S-a jurat oare “celor ce nu ascultaseră”? Vedem, deci, că n-au putut să intre din pricina necredinței lor. Evrei 3:18; Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii. 1 Corinteni 6:9)

5. Ce rol are sacrificiul lui Hristos?

Observăm că în zilele noastre există multă confuzie în privința rolului sacrificiului lui Hristos. Unii cred că este suficient doar să crezi în sacrificiul Său, pentru mântuire fiind necesar doar să accepți ce a făcut Domnul Iisus pe cruce, ca Mântuitor.

Iar alții se bizuie pe faptele lor bune, pe baza cărora vor fi mântuiți.

În primul caz omul consideră că pentru mântuirea sa, el nu poate face nimic, ci doar să se bizuie pe sacrificiul Domnului, neacordând importanță Cuvântului lui Hristos și lucrării de sfințire a Duhului. Cu alte cuvinte, învățăturile Domnului Iisus și lucrarea Duhului nu sunt necesare pentru mântuirea sufletului. În felul acesta învățătura Domnului este mutată pe un plan secundar, opțional. Ucenicia este și ea ceva opțional, nefăcând parte din procesul mântuirii.

În cel de-al doilea caz se pune accent doar pe fapte, neglijând iertarea păcatelor datorate crucii lui Hristos și partea lucrării Duhului. (... au căutat să-și pună înaintea o neprihănire a lor înșiși, și nu s-au supus astfel neprihănirii pe care o dă Dumnezeu. Romani 10:3)

Pentru a nu ne afla într-o extremă sau alta, este foarte important să știm care este *rolul jertfei de la cruce!* Să știm ce loc are ea în planul de mântuire.

Credem că este foarte limpede pentru toți, că omul păcătos nu putea prin faptele lui *bune* să plătească prețul răscumpărării. (Efeseni 2:9)

Trebuia ca cineva fără păcat să moară pentru aceasta și acela a fost Domnul Iisus. (... sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși. Evrei 7:26)

Scriptura ne spune că pentru a putea fi eliberați de sub stăpânirea Diavolului, pentru a putea fi spălați de păcate, pentru a ne împăca cu Dumnezeu, pentru a

putea fi răscumpărați și pentru a fi posibilă încheierea Noului Legământ și strămutarea în Împărăția Lui, Fiul lui Dumnezeu a acceptat să moară pe cruce. (... să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți. Matei 20:28)

Lucrarea de la cruce este darul lui Dumnezeu pentru orice om care intră în legământ cu Domnul și se pocăiește de faptele lui rele, care se leapădă de sine, și se încrede în El. *Jertfa de la cruce* face posibilă iertarea păcatelor și răscumpărarea. (El... ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. Coloseni 1:13)

Crucea face acest lucru ca să putem fi puși într-o stare nouă, în care El să poată lucra cu noi prin Duhul Sfânt la restaurarea noastră. (... sfințirea lucrată de Duhul. 1 Petru 1:2; Schimbați în același chip al Lui, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18) Crucea face posibil începutul uceniciei, intrarea în școala Lui.

Aflați în procesul de schimbare după chipul Lui, păcatele făcute fără de voie ne sunt curățate prin sângele lui Hristos. (Dar dacă umblăm în lumină... avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Iisus Hristos, Fiul Lui, ne curăță... 1 Ioan 1:7)

Crucea nu ne va fi de nici un folos dacă pe noul drum vom păcătui cu bună știință. (Dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate. Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului, cu care a fost sfințit și va batjocori pe Duhul harului? Evrei 10:26, 29)